

ПРОФСПІЛКОВА РОБОТА

Відбулася нарада СООП, яка стала підготовчим етапом до звітно-виборчої конференції

сторінка 2

МІЖНАРОДНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Читайте про захід з нагоди 3-ї річниці спротиву і праці задля захисту української незалежності і євробезпеки

сторінка 2

ЮРИДИЧНА ЕКСПЕРТИЗА

Наш юрист Дмитро Бондаренко склав пам'ятку щодо деталей надання відпусток працівникам

сторінка 2

ДО РІЧНИЦІ ЗАХОПЛЕННЯ

З вірою в деокупацію міста атомників

Енергодар був окупований три роки тому. Сьогодні разом з мером міста Дмитром ОРЛОВИМ ми згадуємо минуле, аналізуємо сучасність, намагаємося зазирнути в майбутнє.

■ *Дмитре, згадуючи період, що минув, чи могли б ви виокремити найголовніші завдання, які поставали перед вами та вашою командою?*

Найважливіший напрям, куди ми одразу спрямовували зусилля, увесь час лишався незмінним — це допомога військовим. Можу зазначити, що Програма підтримки енергодарців, які зі зброєю в руках пішли боронити батьківщину, та членів їхніх сімей діє вже три роки і є доволі розгалуженою. Зокрема, вона передбачає виплату на задоволення потреб військових у розмірі 50 тисяч гривень, виплати у разі поранень різного ступеня тяжкості, а також підтримку сімей загиблих, виплати дітям, які залишилися без когось із батьків-військових. Загальна сума виплат за Програмою підтримки Захисників і Захисниць України, яка фінансується з міського бюджету,

станом на 1 грудня 2024 р. становила 36 274 000 грн. Ми тоді підбивали певні річні підсумки, тож можу навести вам цю цифру. Програма продовжила діяти і цього року.

Крім того, ми за можливості намагаємося реагувати на болісні виклики сьогодення, тож зараз додали до Програми і такий напрям як фінансова підтримка сімей полонених і тих, хто зник без вісти. Хочу також наголосити, що лівова частка коштів Енергодарської територіальної громади йде на потреби військових та передається в оборонний фонд області: на побудову захисних споруд, покупку БпЛА, РЕБ, авто, пристроїв живлення тощо. Цьогоріч до фонду з бюджету Енергодара буде спрямовано 350 млн грн. У минулому було виділено майже 300 мільйонів.

■ *Як змінювалися пріоритети у підтримці цивільного населення?*

У перший рік завданнями номер один були евакуація та надання гуманітарної допомоги. Наступного року увагу було сконцентровано на допомозі вимушеним переселенцям.

Закінчення на 3-й стор.

АТОМНІ ЖІНКИ

Майбутнє — за юним поколінням

19-річна Маріна МАТВІЙЧУК з вересня 2024 року працює на ХАЕС електрогазозварювальницею — саме так вона почала втілювати свою мрію про роботу в галузі атомної енергетики.

■ *Маріно, розкажіть, будь ласка, коли і чим був зумовлений ваш вибір непростой і відповідальної професії?*

Рішення щодо майбутнього фаху я ухвалила ще у шкільні роки. Мені завжди хотілося працювати на атомній електростанції, проте на початку я не уявляла, ким саме могла би бути. І ось, дізнавшись про професію електрогазозварювальника, без роздумів подала документи до Нетішинського професійного ліцею. Закінчила його з дипломом з відзнакою, адже мені була до душі специфіка роботи: зварювання металоконструкцій чи трубопроводів сприймалось як дуже захопливий процес. До того ж здобутий фах гарантував роботу в майбутньому.

■ *Однак електрогазозварювання традиційно сприймається як суто чоловіча професія. Чи не доводилося вам чути від близьких: мовляв, нащо воно тобі потрібно, не жіноча то справа?*

Але ж ніде не написано, що дівчина не має права обирати свій фах! Ми живемо в час, коли жінки успішно опановують «чоловічі» напрями діяльності та досягають успіху. Ніхто з близьких не досаждав мені з ґендерними стереотипами. Навпаки, мені говорили, що я молодець, та підтримували в усіх починаннях. І я вдячна рідним за це!

■ *Проте електрогазозварювання — це робота, що потребує значних фізичних навантажень.*

Так, але вона вимагає не так грубої сили, як вправності, а ще — достатньої теоретичної підготовки, усвідомлення відповідальності за свої дії. Що більше практики, то кращим є результат, коли «набита рука» — все вдається.

■ *Яку роль у вашому виборі відіграла «Атомна школа»?*

Участь у проєкті зміцнила моє бажання долучитися до колективу ХАЕС. Раніше я могла хіба що зовні дивитися на енергоблоки станції та гадати про те, що там відбувається. Завдяки ж «Атомній школі» я отримала змогу значно розширити свій кругозір: побачити, наскільки масштабним є виробництво, наскільки різноманітні фахівці задіяні у ньому, наскільки висококваліфіковані спеціалісти тут потрібні. Коли ми побували в електроремонтному підрозділі, який серед іншого займається і зварюванням, я відчула: ось

воно, треба хопатися за цю можливість, прагнути, добиватися!

Закінчення на 3-й стор.

ПРОФСПІЛКОВЕ НАВЧАННЯ

Молодь реагує миттєво

З 21 по 23 лютого 2025 року в Києві відбувся освітній проєкт — Колегіум Атомпрофспілки на тему «Реалії молодіжного руху Атомпрофспілки та основні виклики в сучасних умовах».

ТЕМИ І СПІКЕРИ

Цими викликами є окупація Запорізької АЕС, де функціонувала найбільша за чисельністю організація молоді, яка підпорядковується ЦР ОМА, служба в лавах ЗСУ, звільнення та виїзд за кордон активних членів ОМА. Захід відкрили Голова Організації молоді Атомпрофспілки Христина Левченко, помічник Голови Атомпрофспілки-відповідальний за молодіжну політику в

Атомпрофспілці Павло Олещук та Голова Молодіжної ради ФПУ Іванна Храпко, яка працювала з молоддю весь захід.

ПРО ЦІННОСТІ ТА СВОБОДУ

У перший день Колегіуму молоді лідери визначили особисті цінності, що були до війни і змінилися під час цієї надскладної ситуації. Хтось зазначив, що до війни на першому місці у них була сім'я, а після повномасштабного вторгнення ця цінність поступилася свободі. Мати можливість вільно дихати українським повітрям, розмовляти рідною мовою та висловлювати свої думки відверто — ось що насправді важливо.

Цього ж дня помічник Голови Атомпрофспілки Павло Олещук розповів, як заповнювати заявки на отримання коштів від партнерів для втілення найсмисливіших проєктів молоді, якщо профспілкового ресурсу буде недостатньо. Павло зазначив, що дуже важливо виділити проблематику та сформулювати чітку мету й очікувані результати від проведених заходів. Організатори дали домашнє завдання молоді, в якому їм потрібно було створити проєкти, керуючись настановами, отриманими раніше, та обмірковувати цінності організації, членами якої вони є.

Закінчення на 4-й стор.

У СФЕРІ ВПЛИВУ АТОМПРОФСПІЛКИ
ПЕРЕБУВАЮТЬ ПІДПРИЄМСТВА
МІНЕНЕРГО УКРАЇНИ,
МІНПРИРОДИ, МІНОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ ТОЩО

НАВЧАННЯ

Молодіжна політика як органайзингова стратегія

19 лютого 2025 року у Вінницькій області відбувся спільний навчальний семінар для членів Молодіжної ради та Президії Профспілки працівників енергетики та електротехнічної промисловості України на тему «Молодіжна політика як органайзингова стратегія». Тренером навчання був запрошений Павло Прудніков — заступник Голови Атомпрофспілки.

Роботу семінару було розпочато у формі дискусії: у процесі діалогу учасники зустрічі з'ясували, які основні функції повинна виконувати профспілка. Надалі, працюючи у групах, активісти мали змогу дати оцінку тому, якою мірою їхні профспілкові організації відповідають окресленому функціоналу.

Також вони провели SWOT-аналіз діяльності Укрелектропрофспілки і на його основі побудували стратегічний план роботи своїх профспілкових організацій та Молодіжної ради на поточний рік.

Павло ПРУДНІКОВ: «Будь-якій організації дуже важливо бути обізнаною в основах стратегічного планування, мати уявлення про реальний стан речей та чітко уявляти шлях подальшого розвитку.

Для всіх профспілок, без винятку, сьогодні життєво необхідним завданням є залучення молоді. Кадровий резерв, що складається з представників молодого покоління — це нова енергія, нові ідеї, новий креатив. Без свіжих сил немає майбутнього організації. І мені дуже приємно, що наші найближчі колеги, наші друзі, є однодумцями у справі розвитку молодіжного руху в Укрелектропрофспілці. Я бажаю їм успіху і досягнення всіх поставлених на семінарі цілей і завдань!»

ПРОФСПІЛКОВА РОБОТА

СхідГЗК: кроки до стабілізації

19 лютого відбулося засідання комітету Східної об'єднаної організації профспілки, яке стало важливим підготовчим етапом до звітно-виборчої конференції.

КЛЮЧОВІ ПИТАННЯ

У кризовий для підприємства період профспілка залишилася без керівника і для того, щоб захистити інтереси працівників, треба діяти швидко, — вважає Голова Атомпрофспілки Валерій Матов.

— Першочерговим завданням є створення алгоритму, за яким буде проведено вибори: слід визначити квоту представників від колективу, обрати делегатів, обговорити кандидатури на посаду очільника профспілки. На моє глибоке переконання, це має бути людина, повністю обізнана у всіх нюансах роботи підприємства. Адже напередодні корпоратизації СхідГЗК часу виникати в деталі у майбутнього лідера профспілки не буде. Той, хто очолить організацію, повинен негайно розпочати реалізацію політики захисту підприємства і персоналу.

МІЖНАРОДНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Світові профспілки солідарні з українським народом

25 лютого в Будинку профспілок відбувся міжнародний захід з нагоди 3-ї річниці спротиву і праці задля захисту української незалежності і європейської безпеки. У ньому взяли участь представники майже 50 національних профцентрів. Британська делегація була присутня в залі.

Учасники заходу вшанували хвилиною мовчання полеглих та започаткували Книгу пам'яті ФПУ.

Генеральний секретар МКП Люк Тріангл висловив промову «Глобальна профспілкова солідарність у часи війни», Генеральний секретар ЕКП Естер Лінч — промову «Європейська відповідь на виклики війни: спільні зусилля для підтримки України».

Надалі Голова ФПУ Григорій Осовий передав слово представникам міжнародних національних профцентрів. Виступили: Горан Арріус, Голова Конфедерації професійних асоціацій Швеції

ДОПОВІДІ Й РІШЕННЯ

Ігор Бугайов, т.в.о. гендиректора СхідГЗК, доповів про поточний стан справ. Попри виплату заборгованості у зарплаті, ключові проблеми залишаються: це відсутність обігових коштів на ведення господарської діяльності; нестача персоналу; недостатній рівень зарплат.

Обговоривши найактуальнішу проблему, профспілковці ухвалили рішення про зміни у складі в СООП та прийняли постанову про проведення позачергової конференції СООП у дру-

гій декаді березня 2025 року. Було встановлено квоту учасників: 1 делегат від 100 членів профспілки колективу, який він представлятиме.

РОЗБІР ВНУТРІШНІХ ПРОБЛЕМ

Також представники колективу отримали відповіді на низку таких важливих поточних питань, як ремонт автопарку, розмір добових виплат, можливість залучення коштів на розвиток Ново-костянтинівської шахти, залежність збільшення зарплат від обсягів виробництва, недоцільність підвищення виплат на мінімальні відсотки при недостатньому рівні зарплат у цілому.

Очільником має бути людина, повністю обізнана в усіх нюансах роботи підприємства

«Запоріжвогнетрив», Ірина Зайцева, голова Нікопольської міської організації Профспілки працівників культури.

Молодіжну позицію на заході представила Голова Молодіжної ради ФПУ Іванна Храпко в доповіді «Війна та виклики для молодих працівників: роль профспілок».

У заключному слові Голова ФПУ зазначив: «Ця зустріч ще раз підтвердила, що профспілкова солідарність — це реальна сила, здатна змінювати світ на краще».

ЮРИДИЧНА ЕКСПЕРТИЗА

Пам'ятка щодо надання відпусток

Закон України «Про відпустки» встановлює державні гарантії права на відпустки працівників, визначає умови, тривалість і порядок надання їх працівникам для відновлення працездатності, зміцнення здоров'я, а також для виховання дітей, задоволення власних життєво важливих потреб та інтересів, усебічного розвитку особи.

Відповідно до ст. 10 Закону «Про відпустки» та ст. 79 КЗпП України, черговість надання відпусток визначається графіками, які затверджуються роботодавцем за погодженням з виборним органом первинної профспілкової організації, і доводиться до відома всіх працівників.

ВРАХОВУЄМО ІНТЕРЕСИ СТОРІН

Частина 10 ст. 10 Закону «Про відпустки» вимагає, щоб при складанні графіків відпусток враховувались як інтереси виробництва, так й особисті інтереси працівників та можливості для їхнього відпочинку.

Кожен працівник має право запропонувати найбільш сприятливий період для своєї відпустки. Водночас конкретну дату відпустки йому необхідно погодити зі своїм роботодавцем уже з урахуванням інтересів останнього.

Складаючи графік відпусток, пам'ятаємо, що є пільгові категорії працівників, яким на-

дано право за їхнім бажанням отримати щорічну відпустку в будь-який зручний для них час.

Відповідно до ч. 14 ст. 10 Закону про відпустки це:

- особи віком до 18 років;
- особи з інвалідністю;
- жінки перед відпусткою у зв'язку з вагітністю та пологами або після неї;
- жінки, які мають двох і більше дітей віком до 15 років або дитину з інвалідністю;
- одинокі матері (батьки), які виховують дитину без батька (матері); опікуни, піклувальники або інші самотні особи, які фактично виховують одного чи більше дітей віком до 15 років за відсутності батьків;
- дружини (чоловіки) військовослужбовців;
- ветерани праці та особи, які мають особливі трудові заслуги перед Батьківщиною;
- ветерани війни, особи, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, а також члени сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, члени

сімей загиблих (померлих) захисників та захисниць України;

- батьки-вихователі дитячих будинків сімейного типу;
- інші категорії працівників у випадках, перед-

бачених законодавством, колективним або трудовим договором. Наприклад, право на використання щорічної відпустки у будь-який зручний час передбачено для осіб, які належать до 1 та 2 категорій постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Так, за наявності пільгових категорій роботодавцю доведеться орієнтуватися на бажання працівників, підлаштовуючи під них інтереси виробництва.

ЧИ МОЖЕ БУТИ ПОДІЛЕНО ЩОРІЧНУ ВІДПУСТКУ?

Відповідно до ч. 1 та ч. 2 ст.12 Закону «Про відпустки» щорічну відпустку на прохання працівника може бути поділено на частини будь-якої тривалості за умови, що основна безперервна її частина становитиме не менше 14 календарних днів. Нормою статті 12 Закону України «Про

відпустки» передбачено можливість поділу щорічної відпустки на частини, а не обов'язок роботодавця поділити її на частини, як того бажає працівник.

З метою недопущення втрат робочого часу роботодавець може й не погодитися поділити відпустку так, як того бажає працівник, також може запропонувати свої умови поділу щорічної відпустки або не поділити її взагалі.

Отже, звертаємо увагу, цією статтею передбачено лише можливість, а не обов'язок роботодавця поділу щорічної відпустки на частини, як того бажає працівник.

СЛІД ПАМ'ЯТАТИ

Статтею 12 Закону України «Про організації трудових відносин в умовах воєнного стану» передбачено, що у період дії воєнного стану роботодавець може відмовити працівнику в наданні будь-якого виду відпусток (крім відпустки у зв'язку вагітністю та пологами та відпустки для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку), якщо такий працівник залучений до виконання робіт на об'єктах критичної інфраструктури, робіт з виробництва товарів оборонного призначення або до виконання мобілізаційного завдання (замовлення).

Дмитро БОНДАРЕНКО,
юрист ЦК Атомпрофспілки

АТОМНІ ЖІНКИ

Майбутнє — за юним поколінням

Закінчення.
Початок на 1-й стор.

Окрім знайомства зі специфікою окремих підрозділів, учасники проекту змогли побачити, як відбувається управління всією атомною станцією. Мені вдалося за кількістю «мегаватиків» (балів за правильні відповіді) посісти друге місце серед понад 30 слухачів, і найкращих зі студентів запросили на стажування на місце генерального директора. Ми побували в кабінеті керівника й переконалися, яку колосальну кількість процесів він контролює, були присутніми на нарадах... Це було дуже круто, дуже пізнавально! Навчання в «Атомній школі» перевершило мої очікування, мені навіть складно дібрати слова, які повною мірою передали б усі емоції!

■ **Як вважаєте, «Атомна школа» дійсно спроможна змотивувати молодь долучатися до атомної галузі?**
Поза сумнівом! Навчання показує процеси зсередини, допомагає більше дізнатися про атомну

енергетику, визначитися з фахом, планувати своє майбутнє. Після закінчення війни ми всі будемо працювати над відновленням країни, їй украй потрібні будуть фахівці-енергетики. І вирішальне слово буде за молоддю.

■ **І одне із ключових завдань старшого покоління — передати свій досвід молодим спеціалістам.**

Так і відбувається. У процесі роботи я повсякчас маю дізнаватися багато нового, тож ставлю безліч запитань, аби чітко знати, як діяти в конкретній ситуації. І мої наставники та колеги завжди готові підказати, допомогти. Я дуже вдячна колективу, мене прийняли у нього як рідну.

■ **Яким ви бачите своє майбутнє у команді?**

Планую роботу поєднувати з навчанням. Уже обрала ВНЗ, думаю вступити до Тернопільського національного технічного університету ім. Івана Пулюя на спеціальність «Інжиніринг технологій машинобудування та зварювання». Вважаю, що

це мій напрям, адже я вже багато чого знаю і з теорії, і з практики. І хоча додати до роботи навчання не просто, я абсолютно переконана: вища освіта сьогодні необхідна.

Навчання в «Атомній школі» перевершило мої очікування, не вистачає слів, щоб передати емоції!

■ **Але й знаходити час на спочинок — також життєва необхідність. Що найкраще допомагає вам відпочити від робочих буднів?**

Прогулянки на свіжому повітрі, читання книжок, написання віршів.

Любов НАТОЧІЙ

ДО РІЧНИЦІ ЗАХОПЛЕННЯ

З вірою в деокупацію міста атомників

Закінчення.
Початок на 1-й стор.

На третій рік стало очевидним, що настав час думати про адаптацію на нових місцях. Тоді міграція вже максимально сповільнилася. Переважна більшість енергодарців залишаються на підконтрольній Україні території.

Чималій кількості атомників вдалося знайти роботу на інших наших АЕС і поселитись у містах-супутниках. Щодо інших міст, то найбільша концентрація енергодарців — у Запоріжжі, Дніпрі та Києві. В кожному з них працюють гуманітарні хаби, які продовжують консультувати, сприяти працевлаштуванню, надавати психологічну підтримку.

■ **Що відбувається в Енергодарі зараз?**
Повної картини ми не маємо, адже отримуємо інформацію лише уривками. Місто знелюднене, там залишилося не більше 20% населення. Централізованого опалення немає, частково проблему вирішують за рахунок мобільних котелень. Про гаряче водопостачання вже забули, а щодо холодної води — якщо раніше її можна було пити з-під крана, то тепер нею навіть небезпечно мити руки. Ліфти не працюють увесь період окупації. Електроенергія відсутня половину часу. Сильно потерпає сфера медичного обслуговування.

Триває тиск на населення. Примусової мобілізації начебто немає, але агітація вступати до добровольчих формувань процвітає, таке є.

У місті «править» уже шостий чи сьомий гауляйтер.

■ **З тими, хто добровільно, «за покликом душі» пішов на співпрацю з окупантами, ситуація зрозуміла й однозначна: це зрада. Але ж були й ті, хто підкорився зі страху за власне життя?**

Напевно. Терор продовжувався повсякчас, мінялися хіба що його форми. Після вторгнення агресори застосовували відверто бандитські методи. «На підвал» могли відправити пересічного перехожого, який «просто не сподобався».

Нині окупанти намагаються дотримуватися видимості «права». Приводом для звинувачення може стати порушення комендантської години чи донат на ЗСУ, відкриваються й зовсім фейкові

«справи». Відомо, що навіть людям похилого віку присуджують терміни ув'язнення по 15-20 років.

■ **Чи є у нашої сторони інформація про полонених енергодарців і чи є якісь важелі впливу, аби посприяти їхньому звільненню?**

Інформація є, наразі відомо про 23 цивільних полонених енергодарців, 13 із них — працівники ЗАЕС. На рівні держави, українських та міжнародних правозахисних організацій відбувається колосальна робота, щоб посприяти звільненню наших громадян.

Однак, вочевидь, прямого впливу на державу-агресора ми не маємо. З цивільними полоненими ситуація ще складніша, ніж з військовими. З останніми є бодай якась надія на обмін, але для цивільних у нас обмінного фонду немає.

■ **Яка стратегія домінувала серед окупантів щодо атомників — вони робили ставку на те, щоб вичавити з Енергодара нелюдяних до себе людей, аби ті не створювали їм клопоту, або ж навпаки, агресори намагалися чи то підкупом, чи то залякуванням утримати спеціалістів — адже залишати**

атомну станцію без фахівців не можна в жодному разі?

Їхня політика змінювалася. На початку росіяни взагалі не розуміли, чому люди тікають з міста. Накачані пропагандою, вони щиро вірили, ніби звільняють місто від нацистів, і дивувалися, що їх не зустрічають з триколорами. Потім нападники роздобули списки ключових спеціалістів — атомників, комунальників, медиків, освітан — і заборонили їм виїзд. Це було чергове кричущє порушення усіх міжнародних норм, разом із правилами ведення війни. Ми доклали великих зусиль, щоб надати цьому всесвітнього розголосу. Агресори, зрозумівши, що перегнули палицю, почали потроху випускати біженців. Однак робили це так, щоб люди самі почали сумніватися, чи вдасться їм утекти: у чергах на виїзд потрібно було простояти тиждень! При цьому випускали не всіх, сертифікованих спеціалістів-атомників утримували. Шанс на виїзд у них з'явився тоді, коли було ухвалено рішення, що ЗАЕС не працюватиме на генерацію. Станція може обійтися меншою кількістю персоналу, а з Москви, між тим, гроші надходили на повний штатний спи-

сок — і окупанти на місці скористалися цим, щоб прибрати до рук грошенят.

Як ви знаєте, з лютого 2024 року було заборонено перетинати прохідну ЗАЕС усім, хто не підписав контракт з росатомом. Аби компенсувати нестачу персоналу, шляхом підкupu та примусу просто з вулиць набрали десь 2,5 тисячі людей. Кількість працівників ЗАЕС нині удвічі менша, ніж до окупації, а рівень кваліфікації персоналу — нижчий у десятки разів. Допуск до експлуатації атомних установок людей, що не мають відповідної освіти, колосально підвищує ядерні й радіаційні ризики.

■ **Чи продовжує наша сторона тримати руку на пульсі та бути готовою до того, щоб гарантувати безпеку на атомній станції і в місті у разі деокупації?**

Обов'язково! Держава й міжнародні інституції червоною лінією прокреслюють необхідність гарантій ядерної безпеки. Звісно, ми вже не віримо у «два-три тижні», проте не полишаємо надії на визволення Енергодара і ЗАЕС дипломатичним шляхом. Ми готові до того, що низку проблем у разі деокупації потрібно буде вирішувати терміново: це заходи, які повинні будуть здійснити ЗСУ, СБУ, ДСНС, це налагодження господарської діяльності.

Ми готові до повторення Херсонського сценарію, коли стратегічні інфраструктурні об'єкти були заміновані у такий спосіб, що знешкодити вибухівку без повної руйнації будівель неможливо. Підготовані потужні генератори, є домовленості щодо організації медичної підтримки. Загалом, у нас є розуміння того, що потрібно буде робити, і для цього здійснюються відповідні підготовчі заходи.

■ **Нині світ увійшов у небачений раніше період турбулентності. Прогнози щодо міжнародної підтримки України є настільки суперечливими і непевними, що нерви починають здавати навіть у найпереконаніших оптимістів. Які настрої серед енергодарців?**

Без надії сьогодні жити неможливо! Впевнений, у серцях містян живе віра в повернення до рідного міста. Енергодарці, всі мешканці України сподіваються на примушення агресора до справедливого миру та поновлення ядерної безпеки.

Марічка СМЕРЕКА, Любов НАТОЧІЙ

Цьогоріч **350 млн грн** із бюджету Енергодарської територіальної громади буде спрямовано на потреби військових та в оборонний фонд області

ПРОФСПІЛКОВЕ НАВЧАННЯ

Молодь реагує миттєво

**Закінчення.
Початок на 1-й стор.**

СПІЛКУВАННЯ І ВИСНОВКИ

Наступного дня учасники вже ділилися цінностями організації, які значущі для неї, які можуть проявлятися рідше і які зовсім не важливі. Цікаво, що майже всі учасники виокремили основну цінність — справедливість, а на друге місце поставили відкритість. Це те, що зараз має велике значення не тільки для профспілкової молоді, а й для українського суспільства, в цілому в усіх сферах життя.

Далі, опираючись на визначені цінності, молодіжні лідери розставили постійно діючі комісії Центральної ради в порядку важливості. Дуже приємно було дізнатися, що переважна більшість вважає комісію із соціально-економічного захисту та гендерних питань найважливішою в діяльності ОМА.

Молодь говорила відверто про проблеми в організації. Один із учасників зазначив, що в структурі комісій не вистачає волонтерської та шефської комісії, а комусь просто забракло детальної інформації, щоб розібратися, чим саме займається кожна з комісій. Усі молодіжні лідери дотримались однієї думки: в структурі ЦР ОМА не потрібно нічого змінювати, на їхній погляд, усі комісії функціонують достатньо, щоб виконувати план заходів ОМА на кожен рік.

МИ — НАЙПОТУЖНІШІ

Насамкінець молодь представила свої проекти, які виявилися соціально важливими та потужними, на думку організаторів. Профспілкова молодь порушила такі питання:

- робота та адаптація ветеранів війни;
- безкоштовне навчання молоді англійської мови, що надважливо, враховуючи процеси євроінтеграції країни;
- інформаційна кампанія, яка популяризує атомну енергетику серед учнів і студентів;
- подолання стресів;
- зміцнення командної роботи за допомогою різних активностей.

В останній день заходу проаналізували виконану роботу. Учасники поспілкувалися з організаторами і тренерами, подякували їм за можливість відкрито говорити про свої потреби та обмінюватись досвідом профспілкової роботи між лідерами з різних майданчиків.

Голова Організації молоді Атомпрофспілки Христина Левченко наголосила, що вважає молодь ОМА найпотужнішою в Україні, тому що працюючи на таких стратегічно важливих під-

приємствах для країни, молоді атомники завжди знайдуть час для проведення благодійних заходів, збору коштів для потреб ЗСУ та для популяризації профспілкового руху серед працівників атомної енергетики та промисловості України.

Деякі учасники поділилися своїми враженнями.

Кристина Першина, голова ОМ ВП АЕМ:

Хочу висловити щире подяку за цю стратегічну сесію. Особисто для мене ця подія стала великим виходом із зони комфорту. Зазвичай я не звикла виступати перед людьми чи брати участь в обговореннях — це для мене справжній стрес. Але цей захід дав мені можливість спробувати щось нове, подолати власні страхи та краще зрозуміти себе. Найбільше вразила атмосфера підтримки й відкритості. Було дуже цікаво познайомитися з учасниками, і хоча наприкінці заходу, коли запитували про наші емоції, я посоромилася поділитися, зараз хочу сказати: це був безцінний досвід!

Роман Басюк, активіст ОМ РАЕС

Побувавши на заході, я отримав купу нових емоцій та знайомств, дізнався більше про Атомпрофспілковий рух і, попрацювавши в командах над завданнями, дослідив нові цінності для кожного з нас як профспілковця. Був дуже радий взяти участь у Колегіумі.

Вікторія Харковська, членкиня Ради ОМ ХАЕС

Дорогою на Колегіум у мене в голові крутилося багато питань, зокрема: хто ми? що ми? в чому наша сила? на що ми здатні? на що ми можемо вплинути? І головне як?

Я отримала надзвичайно крутезні емоції, адже знайшла відповіді на всі ці питання, і навіть більше. Заходи у форматі стратегічних сесій були дуже цікавими, адже ми мали можливість почути думки колег, а також поділитися своїми роздумами, зрозуміти, в якому напрямі рухатися і на чому концентрувати увагу. Вдалося розібратися з оргструктурою і зрозуміти її функції. А головне — отримати задоволення від спілкування з колегами з різних майданчиків. Дякую за організацію, запашну каву і чай, смаколики та чудову атмосферу!

Денис Фомін, активіст ОМ ПАЕС:

Мій перший Колегіум для профспілкової молоді став дуже хорошою можливістю зазирнути за лаштунки трудових і серйозних буднів, а також дав змогу не лише отримати корисну інформацію, а й попрацювати в команді, обмінятися думками та знайти нові знайомства з інших май-

Мати змогу
ВІЛЬНО
дихати
українським повітрям,
розмовляти рідною
мовою та висловлювати
свої думки відверто —
ось що насправді
важливо.

данчиків. Кожен дізнався для себе нові деталі профспілкового руху та зміг осмислити його цінності. Презентація проєктів для власного бренду була неймовірною практикою для мене.

Особливо цінним було почути думки Голови Молодіжної ради ФПУ Іванни Храпко, яка поділилася своїм баченням викликів і перспектив для молоді в профспілковому русі.

Під час заходу було круто аналізувати складні процеси у профспілковій сфері й розвивати навички ефективної комунікації та командної роботи. Велика подяка організаторам, тренерам і модераторам Христині й Павлу за вайбову атмосферу та чудово підготовлений захід, що мотивує до подальшої активної участі в житті профспілки!

Давид Ейвазов, голова ОМ РАЕС

Хочу подякувати організаторам за можливість взяти участь у цьому навчальному проєкті. Для молоді це чудова нагода для того, щоб підняти свій рівень, розвиватися та обмінятися досвідом з колегами з різних майданчиків, пов'язаних з атомною енергетикою.

Максим Шиков, ОМ ЧАЕС

Перше, що дуже сподобалося — це можливість попрактикуватися у написанні проєктів для отримання грантів. Ми отримали детальні роз'яснення, самостійно створили тексти та почули, що у них було правильно, а що ні.

Для більшості з нас це стало яскравим свід-

ченням того, що все простіше, ніж нам здавалося. Деякі питання ми можемо вирішити власними силами, не чекаючи, доки щось організується без нашого внеску.

Друге, що вважаю дуже важливим — це обговорення роботи постійних комісій ОМА. Стало очевидним, що сфера впливу молодіжних організацій не вичерпується спортом та культурними заходами, є чимало інших завдань. Ми проаналізували сильні та слабкі сторони кожної з організацій, подумали, що слід змінити. На жаль, на ЧАЕС молодіжному руху нині складно розвиватися. Реалії ЧАЕС дуже сильно відрізняються від тих, які є у НАЕК у цілому, адже в перспективі у ЧАЕС — зняття з експлуатації.

Третє, що привернуло увагу під час навчання — це вправа, в ході якої ми порівнювали власні пріоритети у житті з пріоритетами ОМ (виявляється, такий підхід можна застосовувати до роботи у будь-якій організації).

Я дуже радий тому, що варто участь в Колегіумі: і дещо нового дізнався, і переосмислив дещо в роботі ОМ та у власній діяльності.

Лариса Мельник, членкиня ОМ РАЕС

Освітній проєкт для молоді пройшов досить цікаво. Високий рівень підготовки та організації заходу сприяв продуктивній діяльності молоді. Сучасний підхід до навчання у вигляді стратегічних сесій та написання проєктів мотивували до дій і створювали дружню атмосферу серед учасників Колегіуму. Голова молоді Атомпрофспілки — потужний та надихаючий лідер для молоді.

